

**Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně
akademický rok 2013/2014
Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce)
posudek vedoucího**

Jméno a příjmení: Michaela Vrbková

Název práce: Možnosti formátu

Posudek:

Musíme asi něco dělat. Když ne stále, tak aspoň občas. Ale mělo by to být něco, co bude smysluplnější, než něco jiného, něco, co možná stejně nemá smysl, ale je to pracné, stojí to spoustu času, dělám to já, takže je to moje stopa a doufám, že aspoň pro někoho bude zajímavé se na to dívat, protože obrazy jsou přece k dívání se, a člověk v nich může uzřít sebe a svět. Zvláště ten svět, kde je tajemství. Tajemství existence, zrodu a zániku, tajemství víry, že "je něco silnějšího, než chléb namazaný máslem". Mohlo by to být něco velmi jednoduchého, ale právě takovým způsobem jednoduchého, aby to současně bylo i základní a podstatné. Mohl by to být lineární opakující se pohyb, jako chůze nebo tvarování nádoby na kruhu. Mohlo by to být opakování dotykem i dechem, mohlo by to být sčítání stejného nebo dělení napůl. Ale víme, že matematické abstraktní systémy nemají schopnost obrazu a samy nehovoří, a také víme, že by to mělo být něco víc než jen strávený osobní čas a osobní stopa, protože naše identita je pro ostatní nejspíše nezajímavá. Jak z toho ven, aby to nebyla nuda ale něco, zvláště když je ta hranice tak tenká. Geometrií od ruky? Napětím mezi volností projevu a pohybem a pravidelným rytmem a řádem? Stačí to? Je tu toitz ještě jedna věc. Dělení, pokud jde dovnitř, je rozdělováním na menší a menší části až k úplné atomizaci. Dělení, které se ale rozpíná je symbolem nekonečné vitality v akantovém ornamentu.

Navrhuji hodnocení: B

Vypracoval: Petr Kvíčala

Datum: 10. května 2014

Podpis: